

Beslut vid regeringssammanträde den 21 mars 2013.

Sammanfattning av uppdraget

En särskild utredare ska lämna förslag till ny rörelse reglering för tjänstepensionsinstitut. Som utgångspunkt för uppdraget gäller att de nya instituten ska uppfylla kraven för att omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (tjänstepensionsdirektivet).

Utredaren ska bl.a.

- analysera och överväga hur tillämpningsområdet för den nya lagstiftningen ska avgränsas,
- överväga hur lämpliga solvensregler för tjänstepensionsinstitut ska utformas,
- analysera och överväga hur lämpliga associationsrättsliga regler för tjänstepensionsinstitut ska utformas,
- överväga vilka andra regler som krävs till följd av tjänstepensionsdirektivet,
- analysera och överväga övergångs- och ombildningsregler för befintliga företag – exempelvis livförsäkringsföretag och tjänstepensionskassor – som kan uppfylla tjänstepensionsdirektivets definition av tjänstepensionsinstitut,
- överväga hur lämpliga redovisningsregler för tjänstepensionsinstitut ska utformas,
- utarbeta de författningsförslag som behövs för den nya rörelse regleringen för tjänstepensionsinstitut, och
- lämna förslag till följdändringar som behövs i annan lagstiftning.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 december 2013.

Bakgrund

Tryggande av tjänstepension

Tjänstepension kan tryggas på tre avdragsgilla sätt: genom betalningar av premier för en tjänstepensionsförsäkring, avsättningar till en pensionsstiftelse och avsättningar i arbetsgivarens egen balansräkning (se 28 kap. 3 § inkomstskattelagen [1999:1229]). Tryggande genom avsättningar till en pensionsstiftelse eller i arbetsgivarens balansräkning regleras i lagen (1967:531) om tryggande av pensionsutfästelse m.m. (tryggandelagen).

Tryggande av tjänstepension genom betalning av premier för en tjänstepensionsförsäkring är den vanligaste tryggandeformen. I de flesta fall betalas premierna till ett försäkringsföretag som har tillstånd enligt försäkringsrörelselagen (2010:2043), förkortad FRL. I övriga fall betalas premierna till en s.k. tjänstepensionskassa. En tjänstepensionskassa är en särskild föreningsform – understödsförening – som inte får driva affärsmässig försäkringsrörelse. En tjänstepensionskassa tillhandahåller försäkringar till en viss bestämd krets personer, såsom anställda i ett visst företag eller personer som tillhör en viss yrkesgrupp eller liknande. Tjänstepensionskassorna har tidigare tillämpat lagen (1972:262) om understödsföreningar, förkortad UFL. Den lagen upphävdes dock vid ikraftträdandet av FRL den 1 april 2011. De understödsföreningar som var registrerade vid den tidpunkten får fortsätta att driva sin verksamhet enligt UFL till utgången av år 2014 (7 § lagen [2010:2044] om införande av försäkringsrörelselagen [2010:2043]). De understödsföreningar som vid utgången av år 2014 inte har ansökt om tillstånd att driva verksamhet enligt FRL ska träda i likvidation.

Solvens II-direktivet

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)¹, kallat Solvens II-direktivet, är en samlad EU-rättslig reglering av försäkringsrörelse. Tidpunkten för införlivandet av direktivet i nationell rätt är bestämd till den 30 juni 2013², men datumet kan komma att senareläggas. Genom direktivet upphävs ett flertal befintliga direktiv, bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring³, kallat konsoliderade livförsäkringsdirektivet, som innehåller de nu gällande rörelsereglerna för livförsäkringsverksamhet.

Av artikel 2.3 i Solvens II-direktivet framgår att direktivet är tillämpligt på livförsäkring som omfattar ”kapitalförsäkring för livsfall och/eller dödsfall”. Det innebär att alla pensionsförsäkringar, såväl tjänstepensionsförsäkringar som övriga pensionsförsäkringar, omfattas av direktivets livförsäkringsbegrepp.

En pensionsförsäkring är till sin natur en försäkring som avser lång levnad, dvs. en försäkring mot risken att på ålderdomen stå utan inkomst. Det är således en försäkring tecknad ”för livsfall”. En livförsäkring som ger rätt till utbetalning av visst belopp till efterlevande om försäkringsstagaren avlider är en försäkring tecknad ”för dödsfall”.

¹ EUT L 335, 17.12.2009, s. 1–155 (Celex 32009L0138), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/23/EU (EUT L 249, 14.9.2012, s. 1–2, Celex 32012L0023).

² Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/23/EU av den 12 september 2012 om ändring av direktiv 2009/138/EG (Solvens II) vad gäller datumet för dess införlivande och datumet för dess tillämpning samt datumet för när vissa direktiv upphör att gälla (EUT L 249, 14.9.2012, s. 1–2, Celex 32012L0023).

³ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1–51 (Celex 32002L0083), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/19/EG (EUT L 76, 19.3.2008, s. 44–45, Celex 32008L0019).

För att driva livförsäkringsverksamhet krävs tillstånd. De företag som beviljas tillstånd omfattas av direktivet i egenskap av försäkringsföretag (artiklarna 13.1 och 14.1 i Solvens II-direktivet).

All livförsäkringsverksamhet omfattas emellertid inte av Solvens II-direktivet. För tjänstepensionsverksamhet är undantagsbestämmelsen i artikel 9.2 i Solvens II-direktivet av särskilt intresse. Av artikeln framgår att direktivet inte ska tillämpas på följande livförsäkringsverksamhet.

”Verksamhet som bedrivs av andra organisationer än företag som avses i artikel 2, och som har till ändamål att tillhandahålla förmåner för anställda eller självständiga näringsidkare, som är knutna till ett företag eller grupp av företag eller till en viss bransch eller grupp av branscher, i händelse av dödsfall eller överlevnad eller vid nedläggning eller inskränkning av verksamhetskällan, oavsett om de åtaganden som verksamheten omfattar vid varje tillfälle helt motsvaras av de försäkringsmatematiska avsättningarna.”

Undantagsregeln har haft samma sakliga lydelse sedan rådets första direktiv 79/267/EEG av den 5 mars 1979 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva direkt livförsäkringsrörelse⁴, kallat första livförsäkringsdirektivet. Med stöd av denna regel har de svenska tjänstepensionskassorna undantagits från regleringen av livförsäkringsverksamhet (se SOU 1990:101 s. 165 f., SOU 1998:82 s. 95 f. och prop. 2004/05:165 s. 108).

⁴ EGT L 63, 13.03.1979 s. 1–18 (Celex 31979L0267), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning 1882/2003/EG (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1–53, Celex 32003R1882), samt artikel 3.3 i konsoliderade livförsäkringsdirektivet.

Tjänstepensionsdirektivet

Tjänstepensionsdirektivet⁵ avser att reglera sådana institut som tillhandahåller tjänstepensionsförmåner och som inte omfattas av annan EU-rättslig reglering (se skäl 4). I artikel 2.2 anges vilka institut som undantas från direktivets tillämpningsområde. Bland de undantagna instituten finns de som omfattas av konsoliderade livförsäkringsdirektivet (se skäl 12 och artikel 2.2 b). På grund av en särskild hänvisningsbestämmelse i Solvens II-direktivet kommer de institut som i framtiden omfattas av Solvens II-direktivet att vara uteslutna från tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde (se artikel 310 i Solvens II-direktivet). För att skapa konkurrensneutralitet mellan den tjänstepensionsverksamhet som bedrivs i tjänstepensionsinstitut och den tjänstepensionsverksamhet som bedrivs i livförsäkringsföretag finns en möjlighet för medlemsstaterna att tillämpa vissa regler i tjänstepensionsdirektivet – om bl.a. kapitalplaceringar och försäkringstekniska avsättningar – på livförsäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Denna option för medlemsstaterna återfinns i artikel 4 (se även skäl 12).

Tjänstepensionsdirektivet är direkt tillämpligt på tjänstepensionsinstitut, som definieras som ett institut som ”oavsett dess rättsliga form, förvaltar fonderade medel och som är etablerat oberoende av uppdragsgivande företag eller branschorganisation utifrån syftet att tillhandahålla pensionsförmåner i samband med yrkesutövning” (se artikel 6 a). Med pensionsförmåner menas ”förmåner som betalas ut med anledning av uppnådd pensionsålder eller förväntat uppnående av pensionsålder” (se artikel 6 d).

Vid genomförandet av tjänstepensionsdirektivet i svensk rätt konstaterades att direktivet inte var tillämpligt på livförsäkringsföretagen (se prop. 2004/05:165 s. 108). Sverige valde vid genomförandet att utnyttja optionen för medlemsstaterna i artikel 4. Livförsäkringsföretagen gavs därmed i

⁵ EGT L 235, 23.9.2003, s. 10–21 (Celex 32003L0041), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1–73, Celex 32011L0061).

stället tillträde till vissa av tjänstepensionsdirektivets regler såvitt gäller deras tjänstepensionsverksamhet (se a. prop. s. 116–119). Däremot gjordes bedömningen att tjänstepensionskassorna och pensionsstiftelserna omfattades av definitionen av tjänstepensionsinstitut (se a. prop. s. 108–111).

Direktivet införlivades med svensk rätt genom ändringar i FRL, tryggandelagen och UFL.

Tjänstepensionsdirektivet står inför en översyn. Europeiska kommissionen har uttalat att ett förslag till omarbetat tjänstepensionsdirektiv kommer att presenteras under sommaren 2013. Det är dock möjligt att förslaget kommer att senareläggas.

Upphävandet av UFL

UFL upphävdes vid ikraftträdandet av FRL den 1 april 2011. Enligt 7 § lagen (2010:2044) om införande av försäkringsrörelselagen (2010:2043) får understödsföreningarna under en övergångsperiod fortsätta att driva sin verksamhet enligt UFL. Efter övergångsperioden måste föreningarna ansöka om tillstånd enligt FRL eller träda i likvidation. Ändringarna som genomfördes vid införandet av FRL medförde att tjänstepensionskassorna omfattas av Solvens II-direktivets tillämpningsområde i stället för tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde.

I remissbehandlingen inför dessa förändringar gjordes invändningen att svenska tjänstepensionskassor ålades strängare kapitalkrav än tjänstepensionsinstituten i övriga EES-länder. Intresset av konkurrensneutralitet inom Sverige mellan å ena sidan tjänstepensionskassorna och å andra sidan livförsäkringsföretagen ansågs dock väga tyngre. Det betonades att tjänstepensionsmarknaden i stort sett var en nationell begivenhet och att inordningen av tjänstepensionskassorna i FRL medförde fördelar som uppvägde nackdelarna i fråga om konkurrensneutralitet på europeisk nivå. Det framhölls dock att förnyade överväganden skulle göras inom ramen för genomförandet av Solvens II-direktivet (se Ds 2009:55 s. 151 samt prop. 2009/10:246 s. 216 f.).

Solvens II-utredningens förslag om tjänstepensionsverksamhet

Solvens II-direktivet antogs av Europaparlamentet och rådet under hösten 2009. En särskild utredare fick i uppdrag av regeringen att lämna förslag till hur direktivet skulle genomföras i svensk rätt (dir. 2010:14). Utredningen antog namnet Solvens II-utredningen. I uppdraget ingick att analysera hur den tjänstepensionsverksamhet som bedrivs av livförsäkringsföretag ska regleras. För den verksamheten har Sverige, med stöd av optionen för medlemsstaterna i artikel 4 i tjänstepensionsdirektivet, valt att låta tjänstepensionsdirektivets regler om bl.a. placeringar och försäkringstekniska avsättningar gälla. I optionen ingår dock inte tjänstepensionsdirektivets bestämmelser om kapitalkrav. Kapitalkraven i den EU-rättsliga livförsäkringsrörelseregleringen gäller för all verksamhet hos livförsäkringsföretag, dvs. även för tjänstepensionsverksamheten. Under den tid som konsoliderade livförsäkringsdirektivet ska tillämpas är kapitalkraven i tjänstepensionsdirektivet och i konsoliderade livförsäkringsdirektivet desamma (se artiklarna 27 och 28 i konsoliderade livförsäkringsdirektivet och artikel 17 i tjänstepensionsdirektivet). I Solvens II-direktivet införs dock en annan reglering i fråga om kapitalkrav. Den tidigare regleringen bibehålls i tjänstepensionsdirektivet.

Solvens II-utredningen överlämnade i oktober 2011 betänkandet Rörelsereglering för försäkring och tjänstepension (SOU 2011:68). Utredningen föreslog en särskild lag, baserad på tjänstepensionsdirektivet, för de institut som endast bedriver tjänstepensionsrörelse. Befintliga tjänstepensionskassor ska enligt utredningens förslag kunna ombilda sig och bli tjänstepensionsföretag, vilket är den nya benämningen på dessa institut (se s. 496–502). Detsamma föreslås gälla för livförsäkringsföretag som uteslutande eller så gott som uteslutande bedriver tjänstepensionsverksamhet.

För livförsäkringsföretag som bedriver både tjänstepensionsverksamhet och övrig livförsäkringsverksamhet krävs en renodling av verksamheten om de vill ombilda sig till tjänstepensionsföretag, t.ex. på så sätt att de försäkringar som inte är

tjänstepensionsförsäkringar ska överföras till ett separat institut. Företagets verksamhetstillstånd ska därefter kunna omvandlas från ett tillstånd för livförsäkringsrörelse enligt FRL till ett tillstånd för tjänstepensionsrörelse enligt den nya lagen. Enligt utredningens förslag ska det även fortsättningsvis vara möjligt att bedriva tjänstepensionsverksamhet enligt FRL, dvs. enligt en reglering som baseras på Solvens II-direktivet. Vidare har utredningen föreslagit att institut som endast bedriver tjänstepensionsverksamhet ska ha möjlighet att välja mellan att driva sin verksamhet enligt FRL eller enligt den föreslagna lagen (se s. 105). Utredningens förslag innebär att tjänstepensionsdirektivet i sin helhet blir tillgängligt för svenska livförsäkringsföretag. Utredningen föreslår därför att Sverige inte längre ska utnyttja optionen för medlemsstaterna i artikel 4 i tjänstepensionsdirektivet (se s. 102 f.).

Utgångspunkten för utredningens förslag är att såväl Solvens II-direktivet som tjänstepensionsdirektivet är möjliga att använda som grund för regleringen av svensk tjänstepensionsverksamhet. Enligt utredningens bedömning är direktiven alternativa regleringar för tjänstepensionsverksamhet (se s. 98–100.) Meddelandet av tjänstepensionsförsäkring omfattas enligt utredningens bedömning både av beskrivningen i Solvens II-direktivet av livförsäkringsverksamhet (se artikel 2.3 i Solvens II-direktivet) och av beskrivningen i tjänstepensionsdirektivet av tillhandahållandet av pensionsförmåner (se artikel 6 a och d i tjänstepensionsdirektivet).

Finansdepartementets tjänstepensionspromemoria

I april 2012 remitterade Finansdepartementet promemorian Förhållandet mellan Solvens II-direktivet och tjänstepensionsdirektivet. Enligt promemorian är direktiven inte alternativa regleringar för institut som meddelar tjänstepensionsförsäkringar. Endast de institut som inte omfattas av Solvens II-direktivet kan omfattas av tjänstepensionsdirektivet. Detta följer av artikel 2 i tjänstepensionsdirektivet. I artikeln undantas ett antal redan reglerade institutskategorier från direktivets tillämpningsområde. De institut som är undantagna från

Solvens II-direktivets tillämpningsområde kan dock, enligt bedömningen som gjordes i promemorian, omfattas av tjänstepensionsdirektivet.

Solvens II-utredningens förslag innehåller inget krav på att de nya instituten ska vara undantagna från Solvens II-direktivets tillämpningsområde. Inte heller uppställs krav på slutenhet eller på möjligheter till extra bidrag från arbetsgivarna. Enligt bedömningen i Finansdepartementets promemoria kan utredningens förslag medföra att företag som omfattas av Solvens II-direktivet undantas från den nationella försäkringsrörelselagstiftningen.

Mot bakgrund av detta gjordes bedömningen i promemorian att Solvens II-utredningens förslag inte kan genomföras. För tjänstepensionskassornas del föreslås därför att övergångsperioden ska förlängas från 2014 års utgång till 2017 års utgång.

I promemorian angavs att en ny reglering för tjänstepensionsinstitut ska tas fram i samband med genomförandet av det omarbetade tjänstepensionsdirektivet.

Europeiska kommissionens skrivelse

Europeiska kommissionen har uttalat sig i frågan om förhållandet mellan Solvens II-direktivet och tjänstepensionsdirektivet. Kommissionen har i en skrivelse som kom in till Finansdepartementet den 7 januari 2013 (dnr Fi2011/4348) anfört bl.a. följande. Artikel 2.2 b i tjänstepensionsdirektivet innehåller en avgränsningsregel. Denna innebär att tjänstepensionsdirektivet inte gäller för institut som omfattas av konsoliderade livförsäkringsdirektivet, vilket ska inarbetas i Solvens II-direktivet. Detta medför att livförsäkringsföretag som bedriver tjänstepensionsverksamhet är uteslutna från tjänstepensionsdirektivets tillämpningsområde. På liknande sätt är den livförsäkringsverksamhet som bedrivs i tjänstepensionsinstitut undantagen från Solvens II-direktivets tillämpningsområde enligt artikel 9.2 i Solvens II-direktivet.

Uppdraget

Det finns behov av att analysera och överväga ett antal frågor rörande genomförandet av tjänstepensionsdirektivet i svensk rätt. En särskild utredare bör få i uppdrag att göra detta. Utgångspunkten för uppdraget är att skapa en reglering som gör det möjligt att bilda nya tjänstepensionsinstitut i Sverige.

En ny reglering för tjänstepensionsinstitut

Redan i samband med upphävandet av UFL förutsågs behovet av en långsiktig bedömning av konkurrensförutsättningarna för svenska företag som bedriver tjänstepensionsverksamhet. Därför gavs Solvens II-utredningen i uppdrag att analysera behovet av att reglera denna verksamhet särskilt (prop. 2009/10:246 s. 217–220). Frågan om reglering av tjänstepensionsverksamhet har därefter behandlats både i Solvens II-utredningens betänkande och i Finansdepartementets promemoria.

Tjänstepensionsdirektivet och Solvens II-direktivet riktar sig till olika typer av institut (se bl.a. artikel 2 i tjänstepensionsdirektivet och artikel 9.2 i Solvens II-direktivet). Skillnaderna mellan institutskategorierna har framträtt under beredningen av Solvens II-utredningens betänkande och av Finansdepartementets promemoria. Skillnaderna mellan institutskategorierna medför att det finns anledning att ompröva om det är motiverat att all tjänstepensionsverksamhet även framöver ska omfattas av samma rörelse reglering i syfte att åstadkomma inhemsk konkurrensneutralitet. Skilda typer av institut kan regleras av olika regelverk utan att den inhemska konkurrensneutraliteten åsidosätts. På en gemensam europeisk marknad för finansiella tjänster är det även angeläget att de svenska företagen inte missgynnas i förhållande till sina utländska konkurrenter på grund av inhemsk reglering. Regelverket bör därför inte leda till en omotiverad snedvridning av konkurrensen mellan svenska företag och utländska företag. Det är otillfredsställande att det för närvarande inte är möjligt att bilda ett nytt svenskt tjänstepensionsinstitut i annan form än som pensionsstiftelse. Det är därför angeläget att skapa

möjligheter till nybildning av svenska tjänstepensionsinstitut. Arbetet med att ta fram en ny rörelsereglering för tjänstepensionsinstitut bör påbörjas redan nu och inte skjutas upp till dess att ett omarbetat tjänstepensionsdirektiv är beslutat. Genom att påbörja arbetet med en sådan reglering läggs grunden för ett kommande genomförande av ett omarbetat tjänstepensionsdirektiv.

Utredaren ska därför

- lämna förslag till en ny rörelsereglering för tjänstepensionsinstitut.

Tillämpningsområdet

Utredaren ska ta ställning till vilka krav som ska ställas på svenska institut för att de ska uppfylla definitionen av tjänstepensionsinstitut enligt artikel 6 i tjänstepensionsdirektivet. Utredaren ska också analysera och överväga vad som bör krävas i form av slutenhet och möjlighet till extra bidrag eller minskning av förmåner för att instituten med stöd av artikel 9.2 i Solvens II-direktivet ska kunna undantas från den svenska försäkringsrörelselagstiftningen. Vidare ska utredaren analysera vad den juridiska innebörden är av att de företag som uppfyller undantaget enligt artikel 9.2 i Solvens II-direktivet ska vara ”andra organisationer” än de företag som avses i direktivets artikel 2 (se även skäl 4 till Solvens II-direktivet och skäl 15 till konsoliderade livförsäkringsdirektivet).

I arbetet med att analysera de EU-rättsakter som är aktuella kan utredaren behöva undersöka hur dessa har genomförts i andra medlemsstater i EU.

Utredaren ska därför

- analysera och överväga hur tillämpningsområdet för en ny reglering för tjänstepensionsinstitut ska avgränsas.

Solvensregler

Tjänstepensionsdirektivet innehåller bl.a. regler om tekniska avsättningar (artikel 15), skuldtäckning (artikel 16), kapitalkrav (artikel 17) och investeringar (artikel 18). Dessa regler ska genomföras i svensk rätt. I denna del bör utredaren få

vägledning av lagändringarna som föranletts av tjänstepensionsdirektivet (se bl.a. 22 a § och 24 b–25 §§ UFL och prop. 2004/05:165 s. 155–186).

Utredaren ska därför

- analysera och utarbeta förslag till solvensregler för tjänstepensionsinstitut som är förenliga med tjänstepensionsdirektivet.

Associationsrättsliga regler

Lagstiftarens utgångspunkt har hittills varit att den associationsrättsliga regleringen för tjänstepensionskassorna ska baseras på lagstiftningen om ekonomiska föreningar (se bl.a. 27, 31 och 33 §§ UFL). Vid upphävandet av UFL hänvisades tjänstepensionskassorna till den nya associationsformen försäkringsförening (se prop. 2009/10:246 s. 384–403).

Utredaren ska analysera vilka associationsformer som det finns skäl att tillåta för de nya tjänstepensionsinstituten.

Beroende på den associationsrättsliga bedömningen bör det även analyseras och övervägas särskilda övergångs- och ombildningsregler för befintliga institut – exempelvis livförsäkringsföretag och tjänstepensionskassor – som kan omfattas av tjänstepensionsdirektivets definition av tjänstepensionsinstitut.

Utredaren ska därför

- analysera och överväga vilken associationsrättslig reglering som de nya tjänstepensionsinstituten ska omfattas av och utarbeta nödvändiga lagförslag, och
- lämna förslag till övergångs- och ombildningsregler för befintliga institut som kan omfattas av tjänstepensionsdirektivets definition av tjänstepensionsinstitut.

Övriga frågor

Utöver de bestämmelser som redan berörts innehåller tjänstepensionsdirektivet en rad regler som ska genomföras i den nya rörelseregleringen för tjänstepensionsinstitut. Det handlar bl.a. om regler om information till medlemmar och förmånstagare samt om gränsöverskridande verksamhet. Dessa regler behöver

genomföras i svensk rätt. Vidare måste behovet av andra lagändringar analyseras.

Utredaren ska därför

- lämna förslag till de lagbestämmelser som krävs för att genomföra tjänstepensionsdirektivet i svensk rätt för tjänstepensionsinstitutet,
- ta fram förslag till redovisningsregler för de nya instituten, och
- lämna förslag till andra lagändringar med anledning av de nya tjänstepensionsinstitutet än sådana som är direkt föranledda av direktivet.

Utredningsuppdraget omfattar inte regleringen av pensionsstiftelserna. De reglerna har inte berörts av upphävandet av UFL, och berörs inte heller av genomförandet av Solvens II-direktivet.

Utredaren ska inte heller behandla regleringen för försäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Den regleringen är under beredning i Finansdepartementet med anledning av Solvens II-utredningens betänkande. Vidare kan ett förslag till omarbetat tjänstepensionsdirektiv innehålla en option för medlemsstaterna för försäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet. Ett sådant förslag kräver ingående överväganden som lämpligen bör göras inom ramen för genomförandet av det omarbetade direktivet. Regleringen av försäkringsföretagens tjänstepensionsverksamhet ingår därför inte i utredningsuppdraget.

Konsekvensbeskrivningar

Utredaren ska utifrån de förslag som läggs fram lämna en redovisning av de konsekvenser och kostnader som uppstår för anställda, arbetsgivare, tjänstepensionsinstitutet, försäkringsföretaget, Finansinspektionen, Skatteverket, Bolagsverket och staten i övrigt. När det gäller kostnadsökningar och intäktsminskningar för staten, kommuner och landsting, ska utredaren föreslå en finansiering. För kostnadsberäkningar, effekter för konkurrensen och andra konsekvensbeskrivningar ska

14–15 a §§ kommittéförordningen (1998:1474) tillämpas. I uppdraget ingår att det ska tas särskild hänsyn till dessa och övriga konsekvenser redan vid utformningen av förslagen.

Samråd och redovisning av uppdraget

Utredaren ska i sitt arbete samråda med berörda myndigheter, arbetsmarknadens parter och andra organisationer som har relevans för utredningsuppdraget. Utredaren ska också följa och beakta arbetet i Finansdepartementet med genomförandet av Solvens II-direktivet och med beredningen av de förslag som lämnats i livförsäkringsutredningens betänkande Förstärkt försäkringstagarskydd (SOU 2012:64). Vidare ska utredaren följa arbetet på EU-nivå med framtagande av ett omarbetat tjänstepensionsdirektiv, om Europeiska kommissionen skulle lägga fram ett förslag till sådant direktiv innan utredningsuppdraget har redovisats.

Uppdraget ska redovisas senast den 31 december 2013.

(Finansdepartementet)